

የሰንኝ ቋጠሮ
(ከአብርሃም በየነ)

የዛሬ ዘመን ገበሬ፣

ማረስ አቅቶት በበሬ።

ለቀን መውጫያ ብሎ፣

ሰናፍቆ ጎመን አትክሎ።

የክህደት ዘመን በመሆኑ፣

ሎሚው መብደት ብርቱካኑ።

ፍሬ አልባ ሆነው መከኑ!

አምራቹን ሀይል ርሀብ ሲለጋው፣

አንጅቱ ደርቆ ጎን ጎን ሲወጋው፣

ምላሱ ተጣብቆ ከትናጋው።

ብርሀኑም ክደት አብሎ፣

ቀኑ ከሌሊቱ ተመሳሰሎ።

አይኑን ገርሞት ያለደሚው፣

ተስፋውን ጉም አዘጋው!

ነገን መጠበቅ በጥሞና፣

የድሃ ተስፋው ሆነና።

ተስፋውን ሰንቆ አድሮ፣

ያቅሙን ያክል ቆፋፍሮ።

ሰኔ ሲደርስ ግንቦት፣

ዘር ሳይዙ መሬት ሆነበት!

Posted on www.debteraw.com by courtesy of the author

